

Jakub Kašpar
náměstek ředitele
Správy KRNAP,
prezident EUROPARC ČR

Vážení čtenáři,

rok 2013 přinesl, kromě jiného (třeba 50. narozenin Krkonošského národního parku, které jsme připomněli i v *Ochráně přírody*), změny ve vedení české sekce Federace EUROPARC. Dosavadní prezident sekce Michael Hošek přesídlil z Agentury ochrany přírody a krajiny ČR na Ministerstvo životního prostředí do pozice vrchního ředitele sekce ochrany přírody a krajiny. A protože MŽP není členem Federace EUROPARC, musela česká sekce hledat nového prezidenta. Po dohodě v Radě EUROPARC ČR jsem byl koordinací aktivit sekce, s honosným titulem „prezident“, volbou pověřen já. Co bych si tedy přál, aby se v české sekci Federace EUROPARC v příštích třech letech dělo?

EUROPARC ČR dosud tradičně pořádá každoročně v rámci svých „valných shromáždění“ odborné semináře na konkrétní, v odborné komunitě živé téma. Rádi bychom v tom pokračovali – pro rok 2014 počítáme s tématem invazních druhů a jejich managementu ve zvláště chráněných územích. Organizace se ujali kolegové z národního parku České Švýcarsko a seminář by měl proběhnout na podzim příštího roku. Chceme také zopakovat loňský model, který se vcelku osvědčil v Krkonoších, kdy jsme se sešli zároveň s kolegy z biosférických rezervací UNESCO Man & Biosphere, a na zasedání EUROPARC ČR navázalo zasedání Českého národního komitétu biosférických rezervací UNESCO.

Jednou za dva až tři roky bychom také chtěli přinést překlad nějakého důležitého materiálu – ponejvíce metodického charakteru, ale bránit se nebudeme ani jiným sférám. První důležitou vlašťovkou v tomto ohledu byl výborný překlad metodiky Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN) pro kategorizaci chráněných území, kterou za finanční spolupráce členských institucí EUROPARC ČR přeložil Petr Roth.

V Radě EUROPARC ČR jsme v roce 2012 připravili obecná pravidla krátkých (týdenních) výměnných stáží zaměstnanců členských organizací – tedy národních parků a chráněných krajinných oblastí, aby lidé pracující ve státní ochraně přírody mohli vidět, jak „to dělají u sousedů“. Zatím se program vlastně vůbec nerozběhl, což bych rád změnil co nejdříve. Rozhodně v tomto směru očekávejte první signály nejpozději na přelomu tohoto a příštího roku.

Značka EUROPARC je v Česku přítomná už hodně dlouho – vždyť první členské organizace (KRNAP) vstupovaly do federace už na začátku 90. let. Přesto se jí zatím nepodařilo úspěšně etablovat ve veřejné debatě, neřkuli ve veřejném povědomí. Rád bych se to pokusil alespoň částečně změnit. Začneme proto pod hlavičkou federace komunikovat s médii, budeme se snažit aktualizovat pravidelně webovky www.europarc.cz a zřídili jsme české sekci profil na sociální síti Facebook na adrese www.facebook.com/europarccr (více o sociálních sítích v tomto čísle *Ochrany přírody* ve velmi dobrém článku Jana Stejskala).

Pokusíme se také komunikačně zvládnout i „celoeuroparkové“ akce typu Evropský den chráněných území, ať jsme pod společnou hlavičkou lépe vidět.

Asi největším soustem, které jsme si naložili, je návrh na vytvoření nové středo-evropské sekce Federace EUROPARC (po jejím vzniku by česká sekce zanikla), kterou inicioval můj předchůdce Michael Hošek. Pokus iniciovat tuto sekci shora, tedy přes centrální instituce středo-evropských zemí, se ukázal bohužel nereálný. Před námi je pokus číslo 2 – založit sekci EUROPARC Central (Central/Eastern) Europe zdola, tedy jako volné sdružení členských chráněných území z Česka, Slovenska, Polska, Maďarska, Rakouska, případně i Slovinska či Ukrajiny. Zda se to podaří, nedokážu v tuto chvíli vůbec odhadnout. Pro naše slovo ve „velkém“ EUOPARCu i pro výměnu zkušeností, rozhled za hranice české každodennosti a venkoncem i pro českou ochranu přírody a lidi, kteří ji v realu dělají, by to podle mého bylo jenom dobře.

Myslím, že hlavní devízou Federace EUROPARC je spolupráce, síťování a šance na užitečnou a efektivní výměnu zkušeností. V Krkonoších (ale nejen u nás) máme výborné zkušenosti s certifikací přeshraniční spolupráce v rámci iniciativy Transboundary Parks Network (TransParcNet), ale rád bych, aby se něco podobného povedlo i v rámci spolupráce českých chráněných území – národních parků i chráněnek. A možná v nedaleké budoucnosti i v rámci chráněných území střední Evropy.

Foto Kamila Antošová